

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.82/2022/29.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. április 7. és 2022. május 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján a 2022. május 25. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. október 28. napján kihirdetett 12.B.20/2019/167. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeit

- 1 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (6) bekezdés a) pont],
- 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont],
- 1 rendbeli hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntettéként [Btk. 248. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés];

Terhelt2 II. r. cselekményeit pedig

- 1 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (6) bekezdés a) pont],
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont és (5) bekezdés b) pont],
- 1 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont I. fordulat, i) pont és (5) bekezdés b) pont]

minősíti.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltást 5 (öt) évre,

Terhelt2 II. r. vádlottnál szabadságvesztést 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 8 (nyolc) évre enyhíti.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztését börtönben rendeli végrehajtani.

Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt2 II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. vádlottat 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem büntettségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés a) pont, továbbá 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett emberkereskedelem büntettségében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont] és hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntettségében [Btk. 248. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés a) pont)];

míg Terhelt2 II. r. vádlottat emberkereskedelem és kényszermunka büntettségében [Btk. 192. § (4) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés a), b) pont, (5) bekezdés a), d) pont] mondta ki bűnösnek.

Ezért terhelt3 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 5 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat pedig mint többszörös visszaesőt 8 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 2 000 Ft, összesen 400 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Terhelt2 II. r. vádlott esetében 1 410 000 Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el, egyben megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Terhelt1 I. r. vádlottnál rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontjáról.

Mindkét vádlottnál beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt és kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen egyrészt az ügyészség Terhelt1 I. r. vádlott terhére téves jogi minősítés miatt és a büntetés súlyosítása, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. Indokai szerint Terhelt1 I. r. vádlottnál is az elbíráláskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni. Az emberi szabadság elleni cselekményt a vádlottak társtettesként követték el, ezért téves az I. r. vádlott bűnsegédi minőségének megállapítása. A vádlottakkal szemben kiszabott, a büntetési tétel középmértékétől az alsó határ felé eltérő büntetés túl enyhe, lényeges súlyosítása indokolt mindkét vádlottnál (Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség B.1206/2017/54.).

[3] Másrészt az ítéletet védelmi fellebbezések támadták. Terhelt1 I. r. vádlott védője a törvényes határidőben elsősorban az emberkereskedelem büntette tekintetében felmentés, másodlagosan enyhébb minősítés, gyermekprostitúció kihasználása büntettének, illetve kerítés büntettének a megállapítása és a büntetés enyhítése céljából terjesztett elő jogorvoslatot.

Terhelt2 II. r. vádlott védője a törvényben írt határidőben elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves jogi minősítés miatt, továbbá enyhítésért és a vagyonek kobzás mellőzése végett élt perorvoslattal.

[4] Terhelt1 I. r. vádlott védője a perorvoslatát írásban indokolta (12. számú másodokú irat), melyben indítványt tett arra, hogy a bíróság e vádlott cselekményeit az elkövetéskor hatályos büntető törvény szerint minősítse, mert e törvény – álláspontja szerint – kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé. Az I. r. vádlott cselekményét az eredeti vád szerinti gyermekprostitúció kihasználásának büntettében kérte megállapítani [Btk. 203. § (3) bekezdés] és mint bűnsegédet lényegesen enyhébb büntetéssel sújtva, továbbá indítványozta, hogy a végrehajtást próbaidőre függessze fel a másodfokú bíróság. Indítványt tett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb, börtönre változtatására. Utalt arra, hogy védence 2009 évben volt büntetve, akinek az egészségi állapota megromlott és feleségével együtt három kiskorú unokáról gondoskodik, mely a büntetés lényeges enyhítését indokolja.

[5] Terhelt2 II. r. vádlott védője jogorvoslatának írásbeli indokolásában (11. számú másodfokú irat) arra hivatkozott, hogy a vádlott mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését és kérte, hogy az ítélet alapjául az írásbeli vallomását vegye figyelembe az ítéltábla. Álláspontja szerint nem történt a sértettekkel szemben fogvatartás, kényszerítés, kizsákmányolás. A sértettek vallomásait objektív bizonyítékok cáfolják. A tényállás sértett1 vonatkozásában teljesen megalapozatlan, míg a beszerzett bizonyítékok tükrében tanú3 és sértett2 nem szavahitetők, vallomásaik nem tekinthetők hitelt érdemlőnek, azokra tényállást alapítani nem lehet. A védő kitért a tanúvallomásokra és az okirati bizonyítékokra. Hivatkozott az enyhítő körülményekre arra az esetre, ha a másodfokú bíróság bármely bűncselekményben is marasztalná a II. r. vádlottat. Erre tekintettel kiemelte az igen jelentős nyolc évi időmúlást és azt, hogy öt kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban, továbbá a büntetés-végrehajtási intézetben nem volt probléma a magatartásával.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.380/2021/8. számú átiratában az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését mindkét vádlott vonatkozásában fenntartotta, ugyanakkor az Terhelt1 I. r. vádlott terhére téves jogi minősítés miatt bejelentett jogorvoslatot módosította. Rámutatott arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnál a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre – az elsőfokú ügyészi állásponttal ellentétben –, hogy az elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezések biztosítják e vádlott számára a kedvezőbb elbírálást, ugyanakkor az a jogkövetkeztetés téves, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében az emberkereskedelem büntettének kérdésében az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések biztosítanak kedvezőbb elbírálást. Ezen jogi álláspontját igen részletesen kifejtette, érvei szerint mindkét vádlottnál az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni. Az emberkereskedelem büntette mindkét vádlottnál három rendbeli és társtettesként elkövetett azzal, hogy sértett2 sértett elleni cselekmény – a sértett tizennegyedik életévét meg nem haladott kora miatt – a Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősül. Az I. r. vádlottnál a hulladékgazdálkodás megsértésénél a Btk. 248. § (1) bekezdés b) pontját és a (2) bekezdést kell feltüntetni. Rögzítendő továbbá a II. r. vádlott esetében a pénzbüntetés tekintetében az átváltoztatás feltételei és módja. A fentiek szerint az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, egyéb részekben helybenhagyására tett indítványt.

[7] Az ítéltábla a két irányú fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése értelmében nyilvános ülésen bírálta el, amelyen mind az ügyészség képviselője, mind pedig a védelem fenntartotta az írásban kifejtett jogi álláspontját.

[8] Az ügyészségi és védelmi fellebbezések részben alaposak.

[9] A fellebbezések irányára tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján a felülbírálat teljeskörű, azaz a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást, a perjogi szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a cselekmények jogi minősítését, a büntetéskiszabást és az egyéb rendelkezéseket is arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási szabályokat betartva széles körben folytatta le, és nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív perjogi hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezési okot nem észlelt.

[11] Az ítéltábla Terhelt2 II. r. vádlott esetében – az európai uniós bűnügyi jogsegély miatt – vizsgálta a kiadatás szabályosságát is, mely során megállapította, hogy az eljárás megfelelt a 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban Eube tv.) rendelkezéseinek, a specialitás elve nem sérült. A vádlott ugyan nem mondott le a specialitás elvének alkalmazásáról, azonban megállapítható, hogy az Eube tv. 30. § (1) bekezdése nem zárta ki a szabályos átadást, mert az európai elfogatóparancs kibocsátására a vád és az ítélet tárgyát alkotó bűncselekmények, és nem az átadás előtt elkövetett különböző bűncselekmények miatt került sor. E körben nem a cselekmények konkrét minősítése, hanem az eljárás tárgyát képező tett, illetve a tettazonosság az irányadó (BH2021. 281.). Az eljárással érintett tett pedig vitathatatlanul azonos, mely azonosság a Miskolci Járásbíróság 2016. június 6. napján 33.Bny.353/2016/2. számon kibocsátott európai elfogatóparancs, valamint a vád és az ítéleti tényállás alapján egyértelműen megállapítható. A felelősségre vonás ezen speciális eljárásjogi feltételét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, ezért szükséges volt kitérni a bűnügyi jogsegélyre.

[12] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és alapvetően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak kisebb részben volt hiányos és tért el a bizonyítással érintett iratok tartalmától [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont]. Hiányosságot jelent, hogy elmaradt annak határozott kimondása – mely a minősítésre is kihatással van –, hogy a vádlottak tudomással bírtak arról, miszerint sértett2 sértett tizennegyedik életévét be nem töltött személy. Ezen túl a pszichológus szakértői véleményben foglaltaktól eltérő kifejezést rögzített az I. r. vádlott mentális tevékenységével összefüggésben.

[13] A megalapozatlanság csak részleges, a tényhibát javítani kellett. A másodfokú bíróság ezért a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a következők szerint egészíti ki és helyesbíti.

- [23] bekezdés: Terhelt1 I. r. vádlott alacsony mentális *teljesítményt* nyújtó személyiség.

- A vádlottak mindketten tudták azt, hogy a bűncselekmény elkövetésekor sértett2 sértett még nem töltötte be a tizennegyedik életévét.

[14] A tényállást az ítéltábla az elsőfokú bíróság által törvényesen és alappal elfogadott sértetti nyomozási vallomás (nyomozási iratok 91. lapszám), valamint sértett2 bírósági szakban tett vallomása és az igazságügyi pszichológus szakértő vélemény (bírósági iratok 110. lapszám) alapján egészítette ki, illetve helyesbítette. A rendelkezésre álló és okszerűen értékelt személyi bizonyítékok, így különösen sértett2 sértett tanúvallomása alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlottak tudomással bírtak a sértett életkoráról, arról is, hogy a tizennegyedik életévét nem töltötte be. A sértett vallomása szemléletes, élethű, már a nyomozás során vallotta, miszerint nyilvánvalóan tudták a vádlottak az életkorát, hiszen együtt élt az anyja Terhelt2 II. r. vádlottal.

A 23. sorszám alatti másodfokú iratban Terhelt1 I. r. vádlott bizonyítási indítványt terjesztett elő a sértett 2014-es fényképének beszerzése és a tanú ismételt kihallgatása iránt annak cáfolatára, hogy tudomással bírt a sértett életkoráról. Az ítéltábla a bizonyítási indítványt elutasította, melynek indoka elsősorban a tényállás megalapozottsága (a megalapozottá tételt követően), másfelől a sértett korábbi vallomásai alapján egyértelműen igazolt a jelzett tudati tény, ennek megdöntésére az elkövetés idején készült fénykép beszerzése, vagy a sértett újbóli kihallgatása nem lehet alkalmas, ezért az indítványt el kellett utasítani (Debreceni Ítéltábla Bf.I.82/2022/24/I. számú végzés).

[15] A kiegészítéssel a tényállás mindenben teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság számára irányadó volt.

[16] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat a logika törvényeinek megfelelően értékelte. Vizsgálta a vádlottak, a cselekményt átélő sértettek és más személyek tanúvallomását is. Feltárta a sértettek élethelyzetét, prostitúciós tevékenységüket, kiszolgáltatottságukat és a vádlottakkal való kapcsolatukat. Ennek azért volt jelentősége, mert Terhelt1 és Terhelt2 is tagadta az emberkereskedelem büntettének elkövetését. Az elsőfokú bíróság részletesen értékelte a sértetti vallomásokat és azokat összevetette a vádlottak védekezésével, továbbá az ügyben kihallgatott további tanúk vallomásaival. A bizonyítékokat a törvényszék egyenként és összességében megvizsgálta, megindokolta, hogy miért a sértettek terhelő vallomásait fogadta el az I. és II. r. vádlottak – a büntetőjogi felelősséget nagyrészt elhárító – vallomásával szemben.

Terhelt1 I. r. vádlott a hulladékgazdálkodás rendje megsértése büntettének elkövetését az eljárás során mindvégig beismerte. E beismerést az okirati bizonyítékok is alátámasztották.

[17] A védelmi jogorvoslatok a sértettek szavahihetőségét megkérdőjelezve a vádlottak vallomásának elfogadását indítványozva támadták a törvényszék mérlegelő, bizonyítékértékelő tevékenységét, amely megalapozott tényállás esetén törvényileg kizárt. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3) bekezdése teremti meg, miszerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs a törvényben előre meghatározott bizonyító ereje. A bíróság az ügyben feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult belső meggyőződése szerint állapítja meg. Ezzel biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett mikénti mérlegelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[18] Összegezve: a megalapozott tényállást támadó védelmi fellebbezések a tényálláshoz kötöttség elve folytán eredményre nem vezethettek.

[19] Ezt követően az ítéltábla abban foglal állást, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény kedvezőbb-e a vádlottakra, amit vizsgált ugyan a

törvényszék az ítéletének [96] bekezdésében, de azt igen szüksézáuan tette és kizárólag a halmazati szabályokra összpontosítva döntött e lényeges kérdésben.

[20] A másodfokú bíróság az emberkereskedelem büntette kapcsán egy korábbi döntésében, amelyre a fellebbviteli főügyészség az átiratában hivatkozott (Bf.I.418/2021/27. számú ítélet), már részletesen kifejtette a jogi álláspontját. Eszerint szükséges utalni arra, hogy az elkövetés (2014. februártól 2014. decemberéig terjedő időszak) és az elbírálás között jelentősen módosult a büntető törvény. A jogalkotó 2020. július 1-étől újra szabályozta és lényegesen módosította az emberkereskedelem törvényi tényállását. Átalakította a minősítési és szankciórendszert is. A két törvény összevetésekor mellőzhetetlen annak vizsgálata, hogy a Btk. 1. § (1) bekezdésében meghatározott „nullum crimen sine lege” (nincs bűncselekmény törvény nélkül) elve maradéktalanul érvényesüljön, azaz csak olyan bűncselekmény miatt büntethető az elkövető, amelyet a jogalkotó már az elkövetéskor büntetni rendelt. Irányadó ez a törvényi tényállás alapesetére, az egyes törvényi tényállás részekre és értelemszerűen a minősítő körülményekre is. A Btk. 1. § (1) bekezdése a bírói jogalkalmazás külső, közjogi (Alaptörvény XXVIII. Cikk (4) bekezdés) és nemzetközi jogi (1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 7. cikke) korlátját képezi, mely megelőzi a jogszabály módosulásakor az alkalmazandó büntető törvény megválasztását és nem teszi lehetővé az új törvény alkalmazását abban az esetben sem, ha az új törvény esetleg enyhébb elbírálást eredményezne, de olyan törvényi tényállású bűncselekmény miatt, melyet az elkövetéskor a törvény még nem szabályozott (BH2021. 62.). A két törvény a kizsákmányolási célzatot, a passzív alany kiszolgáltatott helyzetének elkövetői kihasználását egyaránt rögzíti, mint ahogy a kényszerrel, fenyegetéssel a 18. életévét be nem töltött kiskorú sérelmére elkövetést is. Az elbíráláskor hatályos Btk. 192. § (4) bekezdése azonban új, a korábbi törvényben külön nem nevesített minősítő körülményként határozza meg a szexuális cselekmény céljából való elkövetést. Mindez korábban is tipikus elkövetési magatartás volt, de külön nem volt minősítő körülmény. A hatályos törvény pedig éppen a (4) bekezdés alapján minősíti a (2), (3) bekezdésben megfogalmazott elkövetést súlyosabban, miként az elsőfokú bíróság megállapította az (5) bekezdés d) pontja alapján a több ember sérelmére elkövetésre tekintettel. Ilyen minősítő körülményeket az elkövetéskor irányadó törvény nem tartalmazott. Önmagában a többség egységbe foglalása még nem jelentené feltétlenül a Btk. 1. § (1) bekezdésének a megsértését, azonban a szexuális cselekmény elvégzése céljából való elkövetés, mint új törvényi tényállási elem azért igen, mert a jelen ügyben a már idézettek szerint e minősítő körülmény minősíti súlyosabban a bűncselekményt. Rögzíthető tehát, hogy két, az elkövetéskor még nem élő minősítő körülmény alapozná meg a bűncselekmény súlyosabb minősítését az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazásakor.

[21] Mindez összetett és bonyolult jogkérdés, de az ügyészség jogi álláspontja e kérdésben helytálló és a másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a Btk. 1. §-át is figyelembe véve a törvény főszabálya értelmében a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni Terhelt2 II. r. vádlottal szemben is. Mindkét vádlottnál tehát az elkövetéskor hatályos anyagi jogi norma az irányadó.

[22] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése azonban részben téves.

[23] A törvényszék igen részletesen és helytálló érvekkel indokolta meg, hogy a vádlottak tanú³, sértett² és sértett¹ sérelmére elkövetett cselekményeit miért értékelte emberkereskedelem büntettként. Ezen indokokkal az ítéltábla egyetértett. A vádlottak a sértettek rendezetlen életvitelét (intézetből szöktek), kiszolgáltatott helyzetét használták ki és törekedtek ezáltal rendszeres haszonszerzésre a sértetteket rendszeres prostitúciós tevékenységre kényszerítve. A vádlottak együtt szállították Terhelt¹ I. r. vádlott személygépkocsijával a sértetteket és prostitúciós tevékenységük közben az utcán szemmel tartották, felügyelték őket. Az így megszerzett pénzt Terhelt² II. r. vádlott teljes egészében elvette a sértettektől és ebből – pontosan meg nem határozható összegben – részesült Terhelt¹ I. r. vádlott is. Mindezekből az következik, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva közösen követték el az emberi szabadság elleni bűncselekményeket, azaz társtettesek a Btk. 13. § (3) bekezdés értelmében, amint arra az ügyészségi fellebbezés kifogástalanul hivatkozott.

[24] Téves volt ezért Terhelt¹ I. r. vádlott esetében a bűnsegédi elkövetői alakzat megállapítása, mert cselekménye a törvényi tényállás keretei közé illeszkedik.

[25] Az ügyben az emberkereskedelem büntette és a kerítés büntette elhatárolásánál a mindkét törvényi tényállásban szereplő „másnak megszerzés” elkövetési magatartás megvalósulására figyelemmel a törvényszék helytálló érvelése mellett ki kell emelni, hogy a kerítés bűncselekménye esetén a másnak megszerzés haszonszerzés céljából szexuális cselekmény végzésére történik, míg az emberkereskedelem esetén kizsákmányolás céljából, azaz kiszolgáltatott helyzetbe hozott, vagy kiszolgáltatott helyzetben tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésére törekvés végett (Kúria Bfv.II.1.474/2018/9., Debreceni Ítéltábla Bf.I.154/2021/133.).

[26] Jelen esetben ez az anyagi jogi helyzet, a kizsákmányolási cél az irányadó tényállás alapján kétségtől megállapítható.

[27] sértett² sértett bíróság által elfogadott vallomása és a kiegészített tényállás alapján mind Terhelt¹ I. r., mind pedig Terhelt² II. r. vádlott tudta azt, hogy e sértett a bűncselekmény elkövetésének időszakában még nem töltötte be a tizennegyedik életévét.

[28] Így sértett² sérelmére elkövetett bűncselekmény a Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (6) bekezdés a) pontja szerint minősül mindkét vádlott esetében. A (2) bekezdésben írt törvényi tényállást az üzletszerű elkövetés, továbbá a tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetés minősíti súlyosabban.

[29] A tanú³ és sértett¹ sértettek sérelmére elkövetett bűncselekmények a Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont szerint 2 rendbelinek minősülnek Terhelt¹ I. r. vádlott vonatkozásában.

[30] Terhelt² II. r. vádlott ezen cselekményei e sértettek esetében 1 rendbeli a Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont, (5) bekezdés b) pont (sértett¹ sértett sérelmére elkövetett cselekmény), illetve 1 rendbeli a Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont I. fordulat i) pont és (5) bekezdés b) pont (tanú³ sértett ellen üzletszerűen és erőszakkal elkövetett cselekmény).

E két sértettnél a vádlottak cselekményét az üzletszerűség és a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetés, míg II. r. vádlottnál a tanú³ ellen kifejtett erőszak is súlyosabban minősíti.

[31] A törvényszék Terhelt¹ I. r. vádlottnál a hulladékgazdálkodás rendje megsértésének bünteténél helytelenül rögzítette a törvényi rendelkezés helyét, amit a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint helyesbített [Btk. 248. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés].

[32] A kifejtettek értelmében az enyhébb minősítés megállapítását célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[33] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt feltárta, de azok részben az elkövetői magatartás változása folytán helyesbítendők, kiegészítendők.

[34] Mindkét vádlott esetében az emberkereskedelem büntetének elszaporodott voltát további súlyosító körülményként kell értékelni, miként a társtettesi elkövetést is.

[35] Terhelt¹ I. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények sorából mellőzni kellett a részesi elkövetést, ugyanakkor a javára kell értékelni megromlott egészségi állapotát. Az I. r. vádlottnál a törvényszék a bűnhalmazatot értékelte súlyosító körülményként, azonban a kétszeres értékelés tilalma miatt a kettőnél több halmazat értékelendő a vádlott terhére, ahogy ennek további súlyosító hatása van Terhelt² II. r. vádlott esetében (56/2007. BK vélemény III/6. pont) is.

[36] A törvényszék a büntetés kiszabása során nem a nyomatékának megfelelően vette figyelembe az igen jelentős időmúlást, továbbá Terhelt¹ I. r. vádlott esetében teljesen figyelmen kívül hagyta és nem is értékelte a megromlott egészségügyi állapotát. Az ítéltábla

az időmúlás tényére is figyelemmel a vádlottak szabadságvesztés büntetését a rendelkező részben írtak szerint enyhítette és az I. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontját alkalmazva a büntetés tartamát a törvényi minimum alatt határozta meg, utalva ugyanezen törvényhely (1) bekezdésében írtakra, miszerint a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabás elveire tekintettel túl szigorú lenne.

Terhelt2 II. r. vádlott több ízben volt már büntetve és többszörös visszaeső, továbbá a kezdeményezője volt a sértettek sérelmére elkövetett bűncselekményeknek, cselekményének tárgyi súlya jelentősebb az elkövető-társ cselekményénél. Ugyanakkor e vádlottnál is, bár kisebb nyomatékka, de figyelemmel kellett lenni az időmúlás tényére, valamint a belső arányosságra is, ezért az ítéltábla a II. r. vádlott – halmazati – szabadságvesztés büntetését 7 év 6 hónapra enyhítette.

[37] A szabadságvesztés mértékéhez igazítva enyhítette a másodfokú bíróság mindkét vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetést is.

[38] A rendelkező részben írt büntetés már alkalmas a büntetési célok elérésére, megfelel a bünteteskiszabási elveknek és tetterányos, kifejezve az egyéniesítés szempontjait is.

[39] Az enyhítés indokoltsága és a kifejtettek folytán a büntetés súlyosítására nem kerülhetett sor, ezért az ügyesség fellebbezése e részben nem volt alapos.

[40] Terhelt1 I. r. vádlottnál a másodfokú bíróság a megromlott egészségi állapota miatt a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb (börtön) fokozatban rendelte el, figyelemmel a Btk. 35. § (1) bekezdésében meghatározott fokozatokra. Az enyhébb végrehajtási fokozat megállapításának a terhelt személyi körülményei folytán fennálltak a törvényi előfeltételei.

[41] A törvényszék Terhelt2 II. r. vádlott esetében törvényesen alkalmazta a pénzbüntetést, annak mértéke helyes, indokaival az ítéltábla egyetértett, ugyanakkor az ítélet nem rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. E rendelkezést a másodfokú bíróság pótolta a Btk. 51. § (2) bekezdése szerint.

[42] A tényállás alapján egyértelműen megállapításra került az a pénzösszeg, amivel a sértettek sérelmére elkövetett bűncselekményekkel összefüggésben Terhelt2 II. r. vádlott gazdagodott. Ebből a pénzösszegeből részesült az I. r. vádlott is, de az eljárás során fel nem tárható mértékben, így az elsőfokú bíróság 1 410 000 Ft erejéig a vagyonekobzást a II. r. vádlottal szemben rendelte el. Ennek összege is helyesen került meghatározásra, a vagyoni jellegű joghátrány mellőzésére nem volt törvényes lehetőség.

[43] Az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezései a törvénynek megfelelnek.

[44] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdését alkalmazva megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2022. május 25.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.20/2019/167. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.82/2022/29. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. május 25.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke